

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2011 r. — Inaporc przeciwko Komisji**(Sprawa T-575/11)**

(2012/C 25/108)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Interprofession nationale porcine (Inaporc) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci H. Calvet, Y. Trifounovitch i C. Rexha)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 4376 wersja ostateczna z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie pomocy państwa NN 10/2010 — Francja — Opłata przeznaczona na finansowania międzyzawodowego krajowego komitetu producentów wieprzowiny, dotychczas niepublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, w zakresie, w jakim uznaje ona (i) za pomoc państwa działania prowadzone przez INAPORC między 2004 r. i 2008 r. w zakresie wsparcia technicznego, pomocy w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu wyrobów wysokiej jakości, badań i rozwoju, a także w zakresie reklamy, oraz (ii) dobrowolnych składek obowiązkowych służących finansowaniu tych działań za zasoby państwowe stanowiące integralną część wspomnianych wyżej środków pomocy państwa;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi tytułem głównym dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych ze względu na to, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest niewystarczające w świetle art. 296 TFUE, gdyż nie umożliwia stronie skarżącej zrozumienia powodów, które doprowadziły Komisję do uznania, iż w niniejszym przypadku zostały spełnione kryteria dotyczące pomocy państwa określone w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, że Komisja:

— zakwalifikowała dobrowolne składki obowiązkowe pobierane przez Inaporc jako zasoby państwowe, a działania, które ta organizacja międzyzawodowa prowadzi i finansuje z owych składek — jako mogące zostać przypisane państwu;

— stwierdziła istnienie selektywnej korzyści gospodarczej wynikającej z działań prowadzonych przez Inaporc na rzecz przedsiębiorstw zajmujących się produkcją, przetwórstwem i dystrybucją w sektorze wieprzowiny;

— uznała, że działania prowadzone przez Inaporc mogą powodować zakłócenia konkurencji dające się przypisać pomocy państwa.

Skarga wniesiona w dniu 10 listopada 2011 r. — Schenker Customs Agency przeciwko Komisji**(Sprawa T-576/11)**

(2012/C 25/109)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony**

Strona skarżąca: Schenker Customs Agency BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci A. Jansen i J. Biermasz)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 lipca 2011 r. w sprawie REM 01/2010;

— stwierdzenie, że umorzenie należności określonych w decyzji o korekcie ich wymiaru jest uzasadnione.

Zarzuty i główne argumenty

W okresie od dnia 19 lutego 1999 r. do dnia 19 lipca 2001 r. włącznie skarżąca dokonała jako agent celny we własnym imieniu łącznie 52 zgłoszeń celnych o dopuszczenie do wolnego obrotu celnego towaru glifosat. Jako kraj pochodzenia podany został Tajwan. Kontrola przeprowadzona przez OLAF wykazała, że zgłoszony glifosat nie pochodzi z Tajwanu, lecz z Chin. Z tego względu za należne uznano cło antydumpingowe, do którego następnie zapłaty wezwał skarżąca niderlandzki organ celny.

Skarżąca podnosi, że Komisja Europejska niesłusznie zdecydowała, że umorzenie należności przywozowych nie jest uzasadnione.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1) Komisja Europejska popełniła błąd zajmując stanowisko, w myśl którego naruszenie prawa do obrony, spóźniona korekta wymiaru opłat celnych oraz okoliczność, iż Schenker nie mógł dokonywać zgłoszeń jako bezpośredni przedstawiciel, stanowią argumenty które dotyczą samego istnienia długu celnego. Zdaniem skarżącej argumenty te mogły jak najbardziej stanowić okoliczności w rozumieniu art. 239 rozporządzenia nr 2913/92 ⁽¹⁾ i w związku z tym powinny być zostać zbadane w sprawie.

- 2) Komisja Europejska popełniła błąd uznając, że wydanie nieprawidłowego świadectwa pochodzenia przez izbę handlową w Tajwanie nie może stanowić szczególnej okoliczności w rozumieniu art. 239 rozporządzenia nr 2913/92.
- 3) Komisja Europejska popełniła błąd zajmując stanowisko, w myśl którego z jej zachowania w tej sprawie nie wynikają żadne szczególne okoliczności w rozumieniu art. 239 rozporządzenia nr 2913/92. Zdaniem skarżącej Komisja Europejska nie nadzorowała w dostatecznym stopniu dochodzenia w przedmiocie oszustwa i nie koordynowała postępowania.
- 4) Komisja Europejska popełniła błąd uznając, że na skutek zachowania niderlandzkich organów w stosunku do Schenker nie wystąpiły szczególne okoliczności. Skarżąca uważa, że Komisja Europejska popełniła błąd w ocenie, jeżeli chodzi o fakt, że niderlandzkie organy, które wiedziały o oszustwie dotyczącym glikofosatu pochodzącego z Tajwanu, nie działały w należyty sposób.
- 5) Ponadto Komisja Europejska popełniła błąd zajmując stanowisko, w myśl którego skarżąca nie wykazała się pełnią staranności, której można zwykle oczekiwać od agenta celnego i z tego powodu umorzenie nie jest uzasadnione. Skarżąca uważa, że nie można jej zarzucić ani działania w celu popełnienia oszustwa, ani oczywiście niestaranności i odsyła w tym zakresie do orzeczenia Douanekamer [izby ds. celnych] Gerechtshof Amsterdam z dnia 18 grudnia 2008 (zob. pkt 5.2.3 orzeczenia).
- 6) Komisja Europejska popełniła błąd nie uwzględniając w ocenie wszystkich istotnych faktów i okoliczności.

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2011 r. — Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinon przeciwko Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób

(Sprawa T-577/11)

(2012/C 25/110)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinon (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: S. Garipis, adwokat)

Strona pozwana: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (Solna, Szwecja)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie jej skargi za dopuszczalną;

— stwierdzenie, że Komitet oceniający oferty przetargowe naruszył w zaskarżonej decyzji wymogi, o których mowa w ogłoszeniu o zamówieniu publicznym Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) opublikowanym pod nr OJ/27.05.2011-PROC/2011/041;

— stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) z dnia 25 sierpnia 2011 r., noszącej nr protokołu ADM-11-1737-AAbema, wydanej na niekorzyść strony skarżącej;

— nakazanie pozwanej organizacji europejskiej ponownego zbadania oferty przedłożonej w dniu 22 lipca 2011 r. przez Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinon (uniwersytet im. Kapodistriasa w Atenach) w związku ze spornym ogłoszeniem;

— obciążenie pozwanej organizacji kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Europejskiego Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) z dnia 25 sierpnia 2011 r., noszącej nr protokołu ADM-11-1737-AAbema, w której pozwane centrum odrzuciło ofertę strony skarżącej przedłożoną w ramach postępowania przetargowego ogłoszonego pod nr OJ/27.05.2011-PROC/2011/041 na udzielenie zamówienia publicznego na prace z samym pozwanym zatytułowanego „Systematyczny przegląd i wskazówki ekspertów dotyczące efektywności typowania molekularnego patogenów wirusowych dla zdrowia publicznego”.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- 1) Błędna ocena okoliczności faktycznych dotyczących oferty strony skarżącej

Pozwana organizacja odrzuciła ofertę Panepistimio Athinon z tego powodu, że zaproponowani członkowie zespołu roboczego nie mieli kompetencji technicznych i zawodowych wymaganych do pracy, o której mowa w ogłoszeniu, i tym samym odmówiła dalszego badania jej oferty. Tymczasem w rzeczywistości działalność zawodowa i techniczna członków zespołu roboczego pokazuje, że są oni zdolni pod względem zawodowym i technicznym do wykonywania pracy określonej w ogłoszeniu o zamówieniu publicznym.

- 2) Błąd w decyzji co do kryteriów oceny

Komitet uznał, że członkowie zespołu roboczego wskazani w ofercie strony skarżącej nie są w stanie przeprowadzać systematycznego przeglądu przedmiotu zamówienia. Niemniej jednak nie tylko członkowie zespołu roboczego dysponowali takim doświadczeniem, ale nawet gdyby tak nie było, wymóg dotyczący zdolności do systematycznego przeglądu nie był przewidziany w ogłoszeniu jako wymóg decydujący dla wyniku oceny, tj. jako warunek sine qua non do celów udzielenia zamówienia, lecz stanowił jedynie umiejętność, którą należało wziąć pod uwagę wraz z innymi umiejętnościami.